

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/274/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113210100
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113210100.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyňi: H. Y., nar. X. XX. XXXX, bytom Y. XXX/XX, G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom N., J.. N. X, v konaní o zaplatenie 883,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 14C/152/2013-61 zo dňa 6. februára 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 14C/152/2013-61 zo dňa 6. februára 2014 vo výroku, ktorým odporkyňu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 479,02 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26. 01. 2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 479,02 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26. 01. 2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13. 08. 2008 sa právny predchodca navrhovateľa VÚB, a.s. zaviazal poskytnúť Y. Y. kontokorentný úver na účet XXXXXXXXXXXX vo výške 15 000,- Sk s dohodnutou lehotou splatnosti 36 mesiacov, pri celkovom počte splátok 35, dátumom prvej anuitnej splátky 20. 11. 2007 a poslednej splátky 20. 09. 2012 pri výške úrokovej sadzby 16,9 % a výške anuitnej splátky 546,05 Sk pri RPMN 25,12 a celkových nákladoch dlžníka na splatenie úveru 20 511,75 Sk pri výške úrokov s poplatkami 5 511,75 Sk, s dohodnutými poplatkami za upomienku 200,- Sk, za každú ďalšiu upomienku 1 000,- Sk, pri poplatku za vedenie úverového účtu 40,- Sk mesačne. Y. Y. neplnil v stanovených termínoch splátky, na ktoré sa v zmluve zaviazal, čím porušil svoju povinnosť, a preto právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy a vyzval dlžníka na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu postúpenia navrhovateľovi predstavovala sumu 883,56 Eur. Na základe Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21. 05. 2012 odporkyňa uznala vyššie uvedený záväzok dlžníka Y. Y. a súčasne pristúpila k jeho záväzku podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z predmetnej dohody prvostupňový súd zistil, že odporkyňa pristúpila bez súhlasu pôvodného dlžníka k záväzku vo výške 479,02 Eur a nákladov na inkasné konanie 132,53 Eur, pričom záväzok sa zaviazala zaplatiť podľa čl. 3 v splátkach po 25,- Eur splatných do 8. dňa v mesiaci s dátumom prvej splátky 08. 02. 2012. Náklady na inkasné konanie nie sú predmetom tohto konania. Vychádzajúc z uvedeného prvostupňový súd konštatoval, že ak odporkyňa pristúpila k záväzku, mohlo sa to týkať len sumy vo výške 479,02 Eur. To isté platí aj ohľadom uplatňovaného príslušenstva, ktoré môže mať vlastný osud nezávislý od

istiny. Ani príslušenstvo nebolo uvedené v dohode o pristúpení k záväzku, a preto ani v tomto rozsahu odporkyňa nemohla pristúpiť k záväzku. Zároveň ak nebola dohodnutá v dohode splatnosť záväzku, do omeškania sa odporkyňa dostala až po uzavretí dohody, keďže nesplácala dohodnuté splátky, t.j. stratila dohodnutú výhodu splátok. S poukazom na uvedené dôvody prvostupňový súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Odporkyňa teda zaviazal len na zaplatenie sumy 479,02 Eur s príslušenstvom, vychádzajúc z toho, že odporkyňa svoj záväzok voči navrhovateľovi uznala, čím začala plynúť nová premlčacia doba, preto nemohol súd v konaní vznesenej námietke premlčania vyhovieť. Odporkyňa okresný súd zaviazal na úhradu sumy 479,02 Eur spolu s príslušenstvom vo výške podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), keď vychádzajúc z toho, že obaja účastníci mali vo veci úspech len čiastočný, nepriznal žiadnemu z nich právo na náhradu trov konania.

Proti vyššie uvedenému rozsudku, čo do výroku o uložení povinnosti odporkyne zaplatiť sumu 479,02 Eur, podal vedľajší účastník na strane odporkyne odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a návrh navrhovateľa aj v tejto časti zamietol, alternatívne ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že nesprávne posúdil obsah Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25. 01. 2012, ktorá nemôže predstavovať platné pristúpenie k záväzku v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené preto odporkyňa nie je v konaní ani pasívne legitimovaná. Predpokladom vzniku zabezpečenia záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka je totiž uzavretie dohody medzi veriteľom a postupujúcou osobou. Táto dohoda musí byť písomná a jej obsahom je záväzok pristupujúcej osoby splniť za dlžníka jeho peňažný dlh veriteľovi (Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 1533). Dohoda z 25. 01. 2012 neobsahuje záväzok odporkyne, že zaplatí dlh za dlžníka Y. Y. jeho veriteľovi, ale iba strohé konštatovanie v bode 1.3, že ide o osobu pristupujúcu k záväzku podľa § 533 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb.. Ak by aj došlo k platnému pristúpeniu k záväzku, nie je možné súhlasiť s konštatovaním súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku o tom, že odporkyňa okrem pristúpenia k záväzku zároveň uznala dlh, a preto súd nemohol vznesenej námietke premlčania vyhovieť. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka v spojení s § 531 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže osoba pristupujúca k záväzku uplatniť voči veriteľovi všetky námietky, ktoré má proti veriteľovi pôvodný dlžník. Keďže uplatnená pohľadávka je už voči pôvodnému dlžníkovi premlčaná, mohla námietku premlčania dôvodne vzniesť aj odporkyňa, resp. vedľajší účastník vystupujúci v konaní na jej strane a súd mal tejto námietke vyhovieť. V súvislosti s oprávnením podať odvolanie zo strany vedľajšieho účastníka odvolateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 08. 2012, sp. zn. 2 Obdo 27/2012. Z citovaného rozhodnutia vyplýva, že akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu dikcia § 93 ods. 4 O. s. p. „posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností“. Z tejto dikcie možno vyvodíť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech. V tom prípade môže súd zväziť, že takýto úkon vykoná, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka.

Navrhovateľ v podanom vyjadrení zo dňa 08. 04. 2014 odvolací súd žiadal, aby odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol.

V prvom rade uviedol, že vedľajší účastník v danom prípade nebol oprávnený na podanie odvolania. Vedľajší účastník má podľa § 201 O. s. p. právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotného právneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Postavenie vedľajšieho účastníka je odlišné v tom, že aj keď koná vo vlastnom mene, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka. Vedľajší účastník môže podať odvolanie, iba ak takéto právo má účastník. Jeho lehota na odvolanie je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka a nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka. V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ na rozhodnutie Krajského súdu

v Prešove, sp. zn. 5Cob/17/2012 a tiež rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9Co/170/2012, 9Co/177/2012, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/288/2012. Navrhovateľ poukázal na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/30/2012 zo dňa 28. 06. 2012, v zmysle ktorého dispozičné úkony nemôže vedľajší účastník vykonávať z povahy veci. Pokiaľ sa týka dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, táto spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany prístupujúceho, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub prístupujúceho tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň odporkyňa potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na čl. 3 dohody, v ktorej je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené: „Osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3 tejto Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.“ V súvislosti s uplatňovaním trov konania zo strany vedľajšieho účastníka navrhovateľ na záver vyjadrenia poznamenal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, v ktorej súvislosti poukázal napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 17Co/91/2012. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza totiž k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutie prvostupňového súdu v časti, v ktorej odporkyňa zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 479,02 Eur spolu s príslušenstvom vrátane záväzného výroku o náhrade trov konania. Rozsudok okresného súdu v zamietajúcej časti nebol navrhovateľom napadnutý, a preto rozhodnutie okresného súdu v tejto časti zostalo právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

V danom prípade v konaní nebolo sporným medzi účastníkmi konania to, že navrhovateľom uplatnená pohľadávka bola v čase uzavretia dohody zo dňa 21. 05. 2012 premlčaná, v dôsledku ktorej skutočnosti napokon aj došlo k samotnému uzavretiu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, ktorou zároveň odporkyňa pristúpila k záväzku dlžníka Y. Y.. Základnou spornou otázkou bolo to, či predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť pristúpenia a uznania dlhu zo strany odporkyne.

V zmysle § 533 Občianskeho zákonníka kto sa bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia predpokladom vzniku zabezpečenia záväzku je uzavretie dohody medzi veriteľom a prístupujúcim dlžníkom. Táto dohoda musí mať písomnú formu a jej obsahom je záväzok tretej osoby splniť za dlžníka jeho peňažný dlh veriteľovi. Pôvodný dlžník nie je účastníkom tejto dohody, preto sa súhlas pôvodného dlžníka s dohodou nevyžaduje.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

K platnosti právneho úkonu uznania dlhu okrem písomnej formy a všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je potrebné, aby dlžník vyjadril prísľub zaplatiť dlh, uviedol dôvod jeho vzniku a výšku, v akom dlh uznáva.

Pristúpenie k záväzku a uznanie dlhu sú samostatnými zaistovovacími inštitútmi. Okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony (§ 34 Občianskeho zákonníka) je k ich platnosti treba písomná forma, v prípade pristúpenia zaviazanie sa splniť za dlžníka jeho peňažný dlh veriteľovi a v prípade uznania vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu dlhu a jeho výšky, čiže ak má mať písomné pristúpenie k záväzku a uznanie práva dlžníkom právne dôsledky uvedené v ustanovení § 533 a § 558 Občianskeho zákonníka, je potrebné, aby došlo k zaviazaniu sa splniť za dlžníka jeho peňažný dlh a k uznaniu práva ako čo do dôvodu, tak čo do výšky. Pokiaľ ide o pristúpenie k záväzku, musí byť jeho obsahom jednoznačne vyjadrený záväzok plniť dlh za iného a pri uznaní práva zasa musí byť jednoznačne dovoditeľný okrem iného prísľub dlh zaplatiť. Pretože oba právne inštitúty sú právnymi úkonmi, pre ktoré je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka), musí byť určitosť prejavu vôle splniť za dlžníka jeho dlh a uznať dlh čo do dôvodu a výšky a zároveň prísľub dlh zaplatiť daná obsahom listiny, na ktorej sú zaznamenané; nestačí, že dlžníkovi, resp. tretej osobe, ktorý jednostranný právny úkon urobil, prípadne veriteľovi, ktorému je tento úkon adresovaný, bol jasný záväzok pristupujúceho dlžníka, dôvod uznávaného dlhu, jeho výška, tak aj prísľub dlh zaplatiť, ak to nie je poznateľné z textu listiny. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a takýto prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb.

Jazykové vyjadrenie právneho úkonu možno síce vykladať prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska vzájomnej nadväznosti použitých pojmov) či systematickými (z hľadiska radenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu), interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka však nemôže nahrádzať alebo meniť už urobené prejavy vôle (použitie zákonných i výkladových pravidiel smeruje vždy iba na to, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý účastník urobil, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v dobe, kedy bol úkon vyvíjaný).

S poukazom na uvedené nemožno súhlasiť s prvostupňovým súdom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou ako osobou pristupujúcou k záväzku, spĺňa nevyhnutné náležitosti uznania dlhu, ako aj pristúpenia k záväzku v zmysle § 533 a § 558 Občianskeho zákonníka. Chýba v nej vyjadrenie záväzku odporkyne splniť za dlžníka jeho peňažný dlh voči veriteľovi, ako aj výslovné vyjadrenie prísľubu odporkyne čoby dlžníčky veriteľovi v listine spomínanú čiastku uhradiť. Jediný v písomnosti bod 3, označený ako forma splatenia dlhu, odkazuje na záväzok odporkyne splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach, ktoré ďalej nie sú konkretizované výškou ani splatnosťou (kolónky nie sú vyplnené), ako aj na predčasnú splatnosť pohľadávky „prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky“, čo je podľa odvolacieho súdu nedostatočné, pretože z tohto nevyplýva určitým spôsobom vyjadrenie vôle splniť za dlžníka jeho dlh a zároveň prísľub dlh zaplatiť dohodnutým spôsobom.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho vec aj nesprávne právne posúdil. V nadväznosti na uvedené nesprávne aj vyhodnotil otázku pasívnej vecnej legitímácie odporkyne v konaní.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ sa týka námietky navrhovateľa, že vedľajší účastník nebol oprávnený na podanie odvolania, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odporkyňa bola po podaní odvolania zo strany vedľajšieho účastníka na jej strane okresným súdom vyzvaná, aby sa vyjadrila, či sa k podanému odvolaniu pripája, resp. či s ním súhlasí (výzva zo dňa 27. marca 2014, č. I. 73 spisu). Odporkyňa sa síce k predmetnej výzve nevyjadrila, avšak odvolací súd mal za to, že okolnosti prejednávanej veci odôvodňovali aj za daného stavu odvolanie vedľajšieho účastníka vecne preskúmať. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 10/2013 podľa ktorého „akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje.“ Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu dikcia § 93 ods. 4 O. s. p. „posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností“. Z tejto dikcie možno vyvodíť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zväziť, že takýto úkon vykoná, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka. Špecifické okolnosti prejednávanej veci odvolací súd videl v tom, že sa jednalo o spotrebiteľskú vec, pričom zo stanov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne jednoznačne vyplýva, že cieľom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov a podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O. s. p.). Vedľajší účastník na strane odporkyne patrí do tzv. druhej skupiny subjektov vedľajšieho účastníctva, v ktorej sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že s účinnosťou do 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. V tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochranu spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom živnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Odvolací súd preto zastáva názor, že procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou (§ 93 ods. 3, veta druhá O. s. p.). Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ aj hlavný účastník nevysloví výslovný súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka v spotrebiteľskej veci, neznamená to ešte samo o osebe, že odvolací súd nemôže odvolanie vedľajšieho účastníka vecne preskúmať.

Vychádzajúc z uvedeného, teda s ohľadom na charakter sporu, bol odvolací súd toho názoru, že neboli splnené zákonné predpoklady pre odmietnutie odvolania vedľajšieho účastníka aj za stavu, kedy odporkyňa s odvolaním neprejavila výslovný súhlas.

V ďalšom konaní okresný súd viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v tomto rozhodnutí (§ 226 O. s. p.) sa opätovne bude zaoberať dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21. januára 2012, až následne rozhodne vo veci samej a svoje rozhodnutie odôvodní spôsobom predpísaným v § 157 ods. 2 O. s. p.

V novom rozhodnutí vo veci samej okresný súd rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 324 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.